

Testament de Carnestoltes XX — Carnaval 2001

Estimats fills... de puta!

Òstia puta, "cago'n" Déu,
el rei de la nostra festa
és mort i aviat serà al clot,
i ara Tarragona *apesta*.

Què farem sense el gran rei?
S'ha mort d'un excés de palles
o potser de follar tant
amb tots els païos i paies.

Abans, però, de dir-vos
sa última voluntat,
renegaré dels mamons
que malgovernen l'Estat.

Si es vol arribar a ministre,
ja sabeu el que heu de fer,
tot ho heu d'anar fent *por huevos*
i el govern anirà bé.

Els polítics malparits
foten les terres de l'Ebre.
Els eixamplaran el cul
si emprenyen els de Deltebre.

Els carden el Pla Hidrològic
se'ls instal·len els d'Enron...
Què més els endinyaran?
Tota la merda del món!

I del parc eòlic, què?
Amb tots aquests molinots
que s'hi masturbin les dones
dels polítics cabronots.

No ploreu més, maricons,
llegaré el testament
d'un dels més grans fills de puta,
que s'ha mort sense dir amén.

Tarragona, 27 de febrer de 2001
«Jo, Carnestoltes XX,
fart, brut, cansat i sarnós,
us deixo, conciutadans,

un testament odiós.

Fotre el camp no em sap cap greu.
Mort jo, i la meva festa,
en aquest cony de ciutat
no hi espereu cap més gesta.

Només queden capellans
resant per les cantonades,
prò si aneu a confessar-vos
veureu que accepten mamades.

A més, tenim un alcalde
gilipolles i mimat,
perquè avança alguns actes
per no agafar un constipat,

i es que ara la professó
la farem ans del vermut,
no fos cas que s'hi refredi
el nostre alcalde banyut.

Unes bones aspirines
llego al desgraciat,
a veure si per la Pasqua
el trobarem engripat.

Tarragona és Patrimoni!
I l'alcalde, estarrufat...
Per què estàs tan satisfet,
si ho tens tot abandonat?

Un teatre ple de merda,
les ruïnes soterrades,
i el que fa més elegant:
uns carrers plens de cagades!

Cap de cony, cuida el que tens
o et penjarem dels collons
del punt més alt de la torre
dels germans Escipions.

I parlant del Patrimoni,
que coi passa en '*quet* país?
Què passa amb la nostra llengua?
No parlem pas en suís!

Fins i tot els tribunals

comencen a putejar,
han dat pel cul a l'Arola;
no el volen sentir piular.

Volen que només parlem
en la lengua del Imperio.
Doncs sapigheu que els satànics
no ens prenem la cosa *en serio*.

Si ens deixéssim manar,
enguany aquest testament
hauria estat en castellà:
com que ningú ens entén...

Prou, cabrons, deixeu-me estar!
Jo renego en català!
Ni els *peperos* ni els Babel.
podeu fer-me combregar

amb les hòsties estatals.
Deixeu-me la llengua en pau
que jo l'uso per parlar
i per xuclar dins del cau!

Us llogaré un tebeo,
als jutges espanyolistes:
no podeu llegir res més,
sou incultes i feixistes.

Parlaré del que ens governa
i el que organitza les festes,
obriu tots ben bé l'orella
escoltant les seves gestes:

Al primer només l'importa
guanyar les eleccions
i el segon fa tradició
segons les ereccions.

Santa Tecla és tot teatre
i peroles de clavells,
els concerts ja no existeixen
ni les colles fan castells.

Espero que l'any que ve
millorin la bacanal,
i el virot em quedi curt
com la punta d'un didal.

Els lleigo un costumari
que he fet signar a la Quintana
on s'explica que els *walkies*
són per la Guàrdia Urbana.

D'altres, poca feina tenen,
rumien com ser notícia.
Creguts de ser la *jet set*,
no són pas més que brutícia.

Els carcamals del Liceu
han donat un pas molt gran:
ells abans se la pelaven
i ara, els la mamaran.

La primera candidata
és l'antiga "Lady España":
amb tot aquest mamellam,
les cubanes, quina canya!

Després de la Caballé
fitxaran les del partit:
Ferrusola i Botella
s'aniran fotent el dit.

Els deixo, a aquests ganàpies,
tot un seguit d'esquellots
perquè així, quan s'escorrin,
els dringaran els virots.

A ciutat de Barcelona
hi podem trobar de tot:
des d'ineptes a *travestis*,
però el tema moro els fot.

Un holandès és turista,
un magribí, immigrant,
ja no compta aquesta norma
pels de la butxaca gran.

Els donaran uns papers,
potser algú s'emociona
seran *vales* de descompte
per invertir a Mercadona.

Deixo a tots els del govern
un foc encès nit i dia,

perquè cremin a l'infern
amb la Llei d'estrangeria.

Hi ha qui amb prou feines menja,
mentre aquí tothom tremola,
perquè no endraparà més
ni vedella ni titola.

Mengeu fins a rebentar
i que us faci bon profit,
la carn de la vaca boja
és millor que l'embotit.

Endrapeu bons "xuletons"
amb un raig de Ratafia,
en Bob Marley ja ho va dir:
és millor que la maria.

I aquest bacó del Cañete,
que se'n vagi a Barakaldo,
i mentre tasta vedella
que me'l fotin ben *a caldo*.

Li llego el cigalot,
de la punta fins la bossa,
perquè, en petar-li el cul,
li faci una gran destrossa.

Molt honorable Pujol,
ja no t'aguantes els pets
però encara dones pel cul
i els fas anar a tots ben drets.

Dóna ordres oportunes
als banyuts d'Ensenyament
perquè retornin les claus
del nostre gran monument.

No saps a què em refereixo?
Estàs una mica espès,
t'ordeno que, abans que pleguis,
ens retornis la Chartreuse!

A tu et llego, malparit,
un vi ranci caducat,
perquè no et mereixes beure
el licor de la ciutat.

El tema de les comarques
em té molt acollonit,
quan hi penso ja no trempo
i m'agafa un dolor al pit.

Ara volen integrar
a tots els poblets petits
a dins de les grans ciutats.
Ens enganxarem els dits!

Ja que parlem d'enganxar,
aneu vius, tarragonins,
que els polítics no descansen
i us la fotran ben endins.

Estimada Tarragona,
un cabró de cap a peus
ens hi vol incorporar
en aquest pobles que és Reus.

A qui correspongui lleigo,
recent sortit de la ullera
un gran mapa dels antics,
que se'l posi a la cartera.

Els malparits de Brussel·les,
líders d'aquesta Europa,
amb aquest invent patètic
ens faran estar a la sopa.

Les jaies ja ens emprenyaven
en botigues i al mercat.
Només ens faltava l'euro,
em tenen el cap torrat.

Desgraciada moneda:
ja està caient en picat...,
i els putos ianquis de merda
que pel cul ens han donat.

Doncs tornem a la pesseta,
us ho dic de veritat,
mireu la cara del Rei,
ja hi estic acostumat.

No calen més fills de puta
impresos en els bitllets:
amb aquest en tinc ben prou

per inflar-me els bolets.

Deixo, a aquests buròcrates,
una meuca sifilítica
perquè els hi caigui la polla
i abandonin la política.

Em moro, no hi ha remei,
ja ni pelar-me-la puc.
Us dono l'últim consell
perquè no feu més el ruc:

Visca la festa i fora la moral,
i quan, tristament, m'hagueu d'enterrar,
us prego que seguiu la bacanal.
No pareu de privar, ballar i cardar

fins a arribar l'any que ve,
fins Carnestoltes Vintè!»